

Φαουλής και Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.— Τὴν ὥρα ποῦ σκοπιόμεν παντρατιά νὰ γίνῃ
κι' ἀπ' ἀκρῆ σ' ἀκρῆ, Περικλῆ, ν' ἀνάβῃ τὸ καμίνι,
τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ ὄμως κι' ὁ Ράλλης ἴστα σωστά
κι' ἰσκόπους ν' ἀγωνισθῇ τὸν ἰσχυτὸν ἀγῶνα,
κι' ὅλοι μας θὰ ἠγαυίαιμας μὲ τάρματα ἴμπερσά
καὶ θάτρεχ' αἶμα κρουνηδόν, ὅπου νὰ πάρῃ γόνα,
τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ θάπερνα ἴσὸν ὅμο μου κι' ἰγῶ
τὸ Γραεὶ καὶ τὸ ταγαίρι,
τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ θάκκανν κι' ἴμῖνα τὸν λαγὸ
ἀβάστακτο λειωνάρι,
τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ θάβλεπεν ν' ἀναστηθῇ καὶ πτώμα
καὶ λίνε πῶς ἐκρίετο κι' ὁ Βασιλεὺς ἀκόμα
νὰ σηκωθῇ ἴσ' ἀληθινὰ καὶ νὰ ξεκαρῶσῃ
γὰ νὰ λυσάξουν Γερμανοὶ καὶ συμπεθέρι Ρώσσοι,
τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ πυρκαγιὰ θὰ φούντωνε μεγάλη
κι' ὁ Βασιλεὺς ἰτοίμας Διάγγελλμα νὰ βγάλῃ,
καὶ νὰ καλίσῃ τὸν λαόν μὲ λίξεις φλογεράς,
εἰς αἵματος καὶ χρίματος γενναίας προσφοράς,
καὶ τίτοια λόγια νὰ μᾶς ἔπῃ,
ὅπου καθίνας νὰ κοπῇ :

« Ἴτε, παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
ἐν τῷ μίση τῶν κινδύνων,
κι' ἐπὶ κεφαλῆς ἰγῶ
μῆς ἴσὸ πῦρ σὰς ἰδηγῶ.

« Ὅλοι ὄρῳμο, κι' ἄρον ἄρον
ἀπὸ πόδας τῶν βαρβάρων,
πυρπολήσεις καὶ σφαγῆν
ἴτ' ἑλευθεροῦτε γῆν,
καὶ ταμίην τῆς εὐκλείας,
Παταλοῦς καὶ Δεκλείας.

« Ὡ λαί μου, μὴ γελᾶς,
κι' ἴτε πρὶν ὁ Τουρκαλῆς
ἔξαφνα καμμῖν ἡμέρα
τὴν πρωτεύουσάν πατήσῃ,
καὶ τὴν Τούρκικην παντιέρα
καὶ ἴτ' Ἀνάκτορά μου στήσῃ.

« Ἴτ' ἴμπερσός, πρὶν νὰ κενέψῃ
μῆς ἴσ' ἡ γῆ τοῦ ρυχατιοῦ,
καὶ τὰς κτήσεις καταστρίψῃ
δοξασιμένου Παλατιοῦ,
τὰ κοτίετσα, τὰ γελᾶσα,
βοῦτυρα κι' αὐγά καὶ λάδια.

« Ἴτ' ἴμπερσός προτοῦ νὰ πάρῃ
τὸν κερρὸν τοῦ ἴσὸ Τατόρι,
καὶ κρασιὸν βαθὸν πιθᾶρι
δὲν ἀφήσῃ σὲ κατόφι.

« Ἴτ' ἴμπερσός, πρὶν τρικυμία
νὰ γειγῇ μῆς ἴσ' ἄ ταμίαι,
καὶ τὸ κράτος παύσῃ πλέον
σάν καὶ πρῶτα νὰ πληρώνῃ
τοὺς μισθοὺς τῶν Βασιλείων
πάντα μὲ Ναπολεόνι.

« Νῦν τὸν κίβον ἀναρρίπτω
καὶ ἴσ' αὐτοῦ συγγενεῖς δὲν κίπτω.
Δώστε χρίμα, δώστε κι' αἶμα,
γὰ νὰ ὄηται καὶ τὸ Στίμμα
πρὸς τὸν πόλεμον σφριγῶν...
περὶ πάντων νῦν ἀγῶν.»

Τὴν ὥρ' αὐτῆ, ποῦ θάτρωγες τοὺς Τούρκους τὰ σκυλιὰ
καὶ τίτοια λόγια θάκουγες ἀπὸ τὸν Βασιλεῖρα,
καὶ θὰ τὸν ἔβλεπες γοργόν μὲ ξίφη καὶ μὲ κρᾶνῃ
νὰ τρέχῃ πρὸς συνάντησιν τοῦ φεύγοντος υἱοῦ του,
τοῦ ἄκαπιστο τοῦ Πατισῶχ ἀνακαχῆ νὰ κᾶνῃ
κι' ἡμεῖς ἀπιστερῆθμεν διαίματος τοιοῦτου.

Π.— Κρίμα κρίμα κι' ὀμίνα! κι'
ἄλλο νέο ἔαφρικό,
καὶ Διάγγελλμα κανένα
δὲν θὰ ἔβῃ Βασιλικό.

Πάλι, Φαουλῆ Τσολῆ,
δὲν θὰ ὄησ' πολέμου τρέμο,
καὶ τοῦ ρικτῆ Βασιλεῖρα
πάλι τοῦκοσαν τὸν ὄρῳμο.

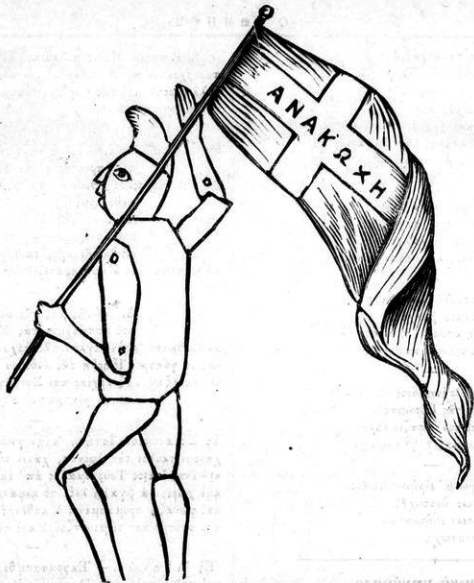
Τι παράπονο ποῦ τόχει!...
τὸ σπαθὶ τὸ κερτιρό
πάλι τῆριξῃ ἴσ' τὴν κώχη
καὶ προσμένει τὸν καιρὸ.

Καὶ τοῦ Κόδρου τὴν πορφύρα
ἔαναρρίχῃ ἴσ' ἡ γωνιά...
πῶς μᾶς κατατρέχ' ἡ μάϊρα
μὲ γενναίη κι' ἀπονία.

Φεῦ! σ' ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς!
πῶς μᾶς ἔκαναν τὴ μάϋρη!...
πάλι τῆς ἀνακαχῆς
μᾶς ἔεφῆτρεμα τᾶγγουρι.

Φ.— Κι' ὁ Βασιλεὺς ποῦ ἴσ' ὅσοις καθόλου νὰ μὴν
κι' ἴσ' ὄμως τῶν συγγενῶν ἢ προσφιλεῶς παρῆν,
μὲ τούτοις τῆς ἀνακαχῆς ἀντὶ ἴσὸ πῦρ νὰ τρέιξῃ,
συλλογισμένος ἴραβῆς κατὰ τὸν Φαληρέα.
Κι' ἰγῶ καθίσας, Περικλῆ, παρὰ τὸν δῖν ἄλλος
ἴσ' αὐτὸν σὺν τρελλός :
« Θάλασσα, μικροθάλασσα, καὶ μικροκυματοῦσα,
πότε θὰ παύσουν πόλεμοι, πότε θὰ κλείσ' εἰρήνην,
νὰ λείψουν Διαγγέλλματα καὶ κάθε πανταχούσα,
νὰ βασιλεύσῃ σὺν καὶ πρὶν ἀνέμελος γαλήνην,
κι' ὁ πολεμάρχος Βασιλεὺς νὰ σὲ ἔαναπαρῶσῃ
κι' ἀπὸ πολέμου ἤτους εἰς Αἰξ-Λι-Μπαὶν νὰ δράσῃ ;
Θάλασσα, μικροθάλασσα, καὶ μικροκυματοῦσα,
ποῦ ἴσ' ὅταν ἀπρὸ σου φτερωτὸ τὸν στόλο μας κτυποῦσα,
θάλασσα, ποῦ κατῆργας πικνὸν βαρβάρων σμητιος,
ὁ Πρίγκιψ ὁ θαλασσινοῦ τί γίνεται κι' ἔλειπες ;
Γὰ πῆς μου, μικροθάλασσα, ποῦ νᾶναι, τί νὰ κᾶνῃ ;
καὶ τίς δὲν τὸν ἔλασαν,
καὶ λείν κάθε ραφῶδες καὶ κάθε πατριώτης :
« καὶ σὲ πλάγῃ καὶ στεριαῖς ἐπιτυχία πρώτης »
Μὴ βρίζεται ἴσ' αὐτοῦ ὄρωσος ; μὴ βρίζεται ἴσ' ἡ Σπῆ
ἰπιδμῶ νὰ μάθω.

Περὶ κᾶστρο τώρα μελετᾶ νὰ βρεμπεροδολήσῃ ;...

πνέξ τὸ κύμα τὸ σκληρὸ χωρὶς νὰ μοῦ μιλῆσθ,
μὰ νὰ ἴ και κύμα δεύτερο ξεσπῆ βουβὸ 'στὴν ξέρα,
καὶ στρίψω μὲ πρὸς τὰ παιδιὰ, καὶ ὁδὸ πρὸς τὸν πατέρα.

Π.—Καυμίνε Φασουλῆ, κρῖμα καὶ πάλι κρῖμα,
ἔπου τὸν Βασιλεῖ καὶ σὶ στερῆὰ καὶ κύμα
θὰ 'βλέπαμε κί' ἔμας μὲ ξίφος νὰ πετάξῃ
κί' ἀ λ α γ ὲ ἀ κ τ α ἴ σ τ σὰν Κάισαρ ν' ἀνακραξῇ.

Φ.—Κλάψε, βρὶ Περικλῆ, κλάψε, κλαψάρα λύρα,
δὲν ἔχουν οἱ Ρωμηροὶ μνηδὶ 'σὸν ἥλιο μοῖρα.
Μόλις ὁ Βασιλεὺς κάνει πῶς ξεσπαθώνει
τοῦ λέν 'σπού πῆς; ἀλτ' λὰ»,
κί' εὐθὺς ἀνακωχῆ 'σὴ μίσση ξεφυτρῶνει
κί' ὁ Πατισῶχ γιλιφ.

Κί' ὁ Ρήγας τῶν Ρωμηρῶν μὰς λέει ἐπὶ τὸ κῆνο;
βλέπατε, βρὶ παιδιὰ, πῶς τὸ σπαθὶ μου πιάνω,
βλέπατε πῶς ποθῶ Διάγγελμα τραχὺ
νὰ γράψω 'σὸν λαὸν καὶ νὰ τὸν γαλθανίσω,
ἀλλὰ μὲ τὸ σταναρὸ ζητοῦν ἀνακωχῆ
κί' ἀπὸ παντοῦ μοῦ λέν 'στ' αὐγὰ μου νὰ καθίσω.»

Καὶ τῶν Ρωμηρῶν ὁ Ρήγας ἔχει μὲγάλο δικηο
κί' ὄσο κί' ἂν πέρη θάρρος παρὰτολμο κί' ἀνδρικό,
δὲν εἰμπορεὶ μονάχος 'στὸ τίφος νὰ τὰ βάνη
μ' ἴλους τοὺς συγγενεῖς τοῦ... τί θέλεις νὰ σοῦ κῆνη;
Τάχατ' οὖν μὰς εἶπε, βρὶ Περικλέτο, μόνος
πῶς κεραλὴ θὰ γίνη μεγάλη στρατιάς,
καὶ τὸν πυρσὸν θὰ φέρη περιφανοῦς ἀγῶνος
'στὰς ἀκρας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἰσχυατιάς,

καὶ μὲ τοὺς λόγους τοῦτους ἴθλογοισι κί' ἱμένα
καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους τοὺς 'πῆγι τρία κί' ἕνα;
Τάχατ' οὖν 'μποροῦσι ν' ἀνάβη τὸν πυρσὸν
κί' εἰς χώρας Αἰγυπτίων καὶ Τούρκων καὶ Περσῶν,
κί' ὡς ποῦ νὰ 'πῆς κριμμυδὶ μὲ μὰ νὰ τοὺς σαρώσῃ,
ἂν δὲν ὑπῆρχαν Φράγκοι καὶ συμπεθέροι Ρώσσοι;

Π.—Καλὰ τὰ λές, βρὶ Φασουλῆ, κί' ἂν δὲν τοὺς ὑπακούσῃς
βλέπεις τὸν κύριον Ἐπίμ' ἐντὸς τῆς πρωταουσῆς,
καὶ πῆν ἀμόντε τοῦ Σκουζὲ καὶ τοῦ Σκουλοῦθι νότασι
καὶ 'σὰ καλὰ καθοῦμενα γινόμεστε μαντίκολα,
καὶ σφάζουν οἱ Νιζάμηδες καὶ πετεινοὺς καὶ κόττας,
ποῦ κάνουν τὰ χρυσὰ ταῖγᾶ, τὰ δικωλα, τὰ τρίκωλα,
καὶ βαζουν βούλα κόκκινη τοῦ κράτους τὰ Ταμίια
καὶ πᾶσι τὸ μνητάτικο, κί' ἀρχί' ἢ βουλιμία.

Φ.—Καλὰ τὰ λές, βρὶ Περικλῆ... τῶν συγγενῶν τὸ θέλημα
πρέπει νὰ γίνη νόμος μὰς καὶ διαρκὲς μὰς μέλημα,
κί' ἀνάγκη νὰ προτρέξωμεν εἰς τὴν συγγιολόγι
ἂν ἡ πατρις μὰς ἀχρησπραγματικῶς δὲν τρώγῃ,
προτοῦ δὲ τὸν Διάδοχον νὰ στήθῃ κί' ἄλλη νίκη
ἄς ἀσπασθῶμεν πρὸ σπειτῶν τοῦ Πατισῶχ μανίκι;
κί' ἄς κρᾶξωμεν πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἰψηλῆς τοῦ Πύλους:
εμὲ τὰς υποχωρήσεις μὰς κατήντησις ρεζιλῆς,
μὰ τώρα τὴν εἰρήνην ὄς, ἱπαισχυντὶ Σουλτάνε,
κί' ἐνὸς πολέμου σὰν κί' αὐτὸν προτιμοτέρα θῆναϊ.»

Π.— Ὁ καθένος νατιφ
μὲ τοὺς σέλους τῶν πολέμων,

πάει κι' ἡ πανστρατιά
τῶν Ῥωμῶν τῶν θερμοαίμων.

Τῆς ἀνάκωχῆς χαμπάρι
μας ἤσυχσε τρανό,
κι' εὐτ' ὁ στόλος μας ἀμπάρι
βομβαρδίζει μὲ σιανό.

Πάνε τρώπικα μεγάλα
καὶ βομβαρδισμοὶ σανοῦ,
τώρα δυνατὴ τρυφέλα
'στὸν Μπουρά καὶ 'στὸν 'Ονού.

Τώρα, Φασουλὴ φαρίτη,
λῆγει πόλιμος βραχίτι,
πάει κι' ἡ καυμίν' ἡ Κρήτη
κι' ὁ στρατός τῆς κατοχῆς.

Τώρα τῆς εἰρήνης ὄροι
μὲ τὸ κίρι τῆς Εὐρώπης,
καὶ τὸ λάμπον σπάζει ὄρου
κι' ἡ Θεὰ μας ἡ γλαυκώπις.

Μὰ κι' ἰγὼ μ' εἰρήνης κλάδον
θὰ σὲ δείρω, δυστυχῆ,
φθάνει τῶσαν ἰδομαζών
συναχῆς ἀνάκωχῆ.

Πολεμικὰ μνύματα, ἴδους τηλεγραφήματα.

'Ἐκ Δ ο ρ ο κ ο ὤ. — Πῦρ ὀραδὸν καὶ συμπλοκὴ μεγάλη,
ὁ δὲ κλεινὸς Διάδοχος, τὸ ζῆρος ἀναπάλλον,
ἀπὸ μακρῶν ἐκύνταζε τὸ φονικὸ μὲ κλέλι
καθὼς κι' ἐκίειν ἐβλεπε τὴν μάχην τῶν Φαρσάλων.

Κι' ἐνὸ συνεκλονίζετο μὲ γούπους κάθε γῆ
μὰ κέρη σὰν θεσπυεστος, ποὺ λέγεται Φυγῆ,
καὶ πάλιν τὸν ἐνέπνευσε τὸν ρίκτην 'Ἀρχηγὸν
ἐκίειν τῶν φυγῶν,
κι' ὄρμαξ ἔσφρηξ
κι' ἀνδρείας πλήρης
πετὰ τὸ κλέλι,
κι' ἰδῶ πην κι' ἄλλοι.

Οὐχ ἦτονον δὲν ἀφῆταμεν ὅπως πυρεθόλα
κι' ἔσκασε κάθε Δύναμις ἀνίγρηστη καὶ Τούρκικα,
κι' ἔγινεν ὑποχώρησι κανονικὴ καθ' ὅλα
'στὴν Καρούα, 'στὴν Γκιαντισού, καὶ 'στὴν Δερβὴν τὴν Φούρκα,
ποὺ φούρκα νὰ κολλήσῃ
σ' ὅποιον ἀντιμύλησῃ,
ἢ δ' ὑποχώρησι αὐτὴ πασῶν σπουδασιότερα...
ταυτοτρόπως κρίνεται παρ' ὅλων κι' ἰδῶ πέρα.

'Ἐξ 'Α θ η ν ὤ ν. — Ἀγγεῖλατε μετὰ χαρὰς πολλῆς
καὶ 'στοῦ Στρατοῦ τὸν 'Αρχηγὸν καὶ 'στοὺς Ἐπιτελείς
πὺς πάλιν τοὺς ἐκπαρζόμεν ἐγγυμνοσύνην ἀπειρον,
βαθεῖαν καὶ διάπυρον,
κι' ἂν δάφνησ ἔχετε κι' αὐτοῦ, σφερὸς τοιούτων δρέψατε
καὶ τοὺς φυγάδας στίψατε.

'Ο βίος πάντα Μάιος πολεμικός δὲν εἶναι,
παρίχονται κι' οἱ πόλεμοι στὸν κόσμον τὸν φρικώδη,
φυλλορροεῖν καὶ τῆς φυγῆς αἰ δάφνη καὶ μωρεῖναι
καὶ φεύγει κι' ἡ νιότης μας σὰν Δικιδόχου πόδι.

Θ ε ρ ο π ὀ λ α ι. — Τίλος πάντων ὑπεχώρησεν κι' ἰδῶ
πρὶν προθάσῃ νὰ τοὺς 'ὄα,
κι' ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου, Κόδρος τῆς φυγῆς καὶ μάρτυς,
καθὼς Δουξ κι' αὐτὸς τῆς Σπάρτης,
ὡσὰν ἄλλος Λεωνίδας ἢλθ' ἰδῶ νὰ πολεμήσῃ
καὶ 'στὴν πρώτην τὴν γραμμὴν
σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν
τὰ πατρώα μας ἰδάσῃ κρατερῶς νὰ προσπίσῃ.

Δι' αὐτῆς μας τῆς φευγάλας,
ποὺ κατήσχησε τὰς ἄλλας,
ἀνυψώθημεν 'στὴν αἴγλην τῆς ἀρχαίας μας εὐκλείας
καὶ τὸ γόντρον ἐξήρθῃ τῆς ἰνδόξου Βασιλείας,
κι' ἔκραζον Ταξιαρχία καὶ Συντάγματα καὶ Λόχοι :
εἰμὲν γόντρο ποῦ τῶχε !

Τὸ Στρατόπεδον ἰσθῆθ' 'στὴν γνωστὴ τὴν 'Αλαμάννα,
χάνουν σκύλοι τὸν ἀφίντην, χάνει τὸ παιδί τὴν μάνα,
κι' ἴνας ἴσκιος Τουρκμαχὸς ἐπ' ἐκεῖ συχνοπερῆ
καὶ χωρὶς νὰ βγάλλῃ λῆξι τὸ κεφάλι του κουφῆ,
καὶ φωνάζει τρομασμένους ὁ καθένας ποῦ τὸν βλέπει :
εἰ τί φτυσῆ καὶ τί μουτζούρα καὶ τί σούβλισμα μας πρέπει !

'Ἐξ 'Α θ η ν ὤ ν. — Ἐκπαρζάτε θερμὴν ἐγγυμνοσύνην
καὶ πάλιν πρὸς τοὺς 'Αρχηγούς, ποὺ σφερῶται πετοῦν,
καὶ πρὶν ὑπερφηναίαν καὶ κομπορημοσύνην
διὰ τὴν ὑποχώρησιν τὴν νίαν νὰ κρατοῦν.
Πλὴν δὲν ἰληρομηθήσαν καὶ τὰς ὑποχωρήσεις
Φαρσάλων καὶ Λαρίσσης,
καὶ 'στὸ γενέτι τῆς Φραγκίας καὶ τῆς Τουρκίας τῆς σκύλης
ἐμάθαμεν περιχαρῆς πὺς ἔφρασαν τὴν Φούρκα,
κι' ὑποχωροῦντας προχωροῦν παρὰ τὰς Θεμισπύλας,
κι' ἐκίειν 'στὴν Πρωτεύουσαν, κι' ἐντίθειν εἰς τὰ Κιόρκα.
Διὸ κι' ἔμειξ ἐκ τῶν κλεινῶν
χειροκροτούμεν 'Αθηναῶν,
καὶ τοῦ Γκιαννάκη στέλλομεν καμπόσας μομοπονιέρας
γιὰ νὰ γλυκάνετα μ' αὐταῖς τῆς πύρας τῆς ἡμέρας.

'Ἐξ 'Α λ α μ ε ν α ς. — Ἐμφροντις ἡ δοξασμένη ράτσα
σκοτόνει τὴν ἡμέρα τῆς,
κι' ἀπὸ τὸν Μ ὠ λ ο 'πίρακα κι' ἔπηγῃ 'στὴν Τ α ρ ε τ σ ι
νὰ πέρα τὸν ἄερα τῆς.

Τὶ πόλεμος σωτήριος τοῦ σκληθεωμένου γένους,
κι' ἂν ἐξανέγνω μ' αὐτὸν ἡ Θεσσαλικὴ δοῦλα,
οὐχ ἦτονον ἐξοκλήσθωσ πολλοὺς φολακισμένους
κι' ἀρχίζει τώρα πλιτάστικο καὶ δυνατὴ ρεμουλά.

Ἀ ὀ θ η μ ε ρ ὀ ν. — Ὁ Στρατηγὸς Ἐτίμ Πασσὰς ὁ πάν
γυρεύει τὸν Διάδοχον ἀνάκωχῆ νὰ κένῃ,
μὰ δὲν τὸν βρίζει πωθενὰ
καὶ πέρει κάμπους καὶ βουνά.

Τὸν κύρ Ἐτίμ τὸν ἔαλιζον τὰ σίρτσα μας ἐκίειν
δοσ δὲν τὸν ἔκαλιε πολέμων ἰαχῆ,
καὶ τίποτα παρῆεν νὰ φθῆσθ' 'στὴν 'Αθήνα
ζητῶντας τὸν Διάδοχο γιὰ τὴν ἀνάκωχῆ.

